

Prima instanță: Judecătoria Bălți
Judecător: D. Stănilă
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: A. Gheorghieș, A. Albu, A. Toderaș

Dosarul nr. 2ra-1991/17

ÎNCHEIERE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „INCASO”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „INCASO” împotriva Ludmillei Poleac privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 11 mai 2017, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoria Bălți din 13 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 04 iulie 2016 SRL „INCASO” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ludmillei Poleac, solicitând încasarea datoriei rezultate din contractul de prestare a serviciilor de telefonie mobilă încheiat cu SA „Moldcell”.

În motivarea acțiunii SRL „INCASO” a invocat că în baza contractului de abonament încheiat între SA „Moldcell” în calitate de operator și Poleac Liudmila în calitate de abonat și acordului suplimentar potrivit căroră - Operatorul s-a obligat să ofere Abonatului posibilitatea de a beneficia de opțiunea promoțională de procurare a unui telefon mobil la prețul special, cu condiția achitării din partea abonatului a abonamentului lunar pe o perioadă obligatorie de 18 luni.

În conformitate cu prevederile acordului, părțile răspund pentru neexecutarea obligațiilor sale fără restricții. Reieșind din faptul că abonatul a încetat să achite abonamentul lunar a cauzat operatorului un prejudiciu, care constă din datoria plus compensația, în valoare de 3 314,24 lei. Adicional compensației și datoriei acumulate, abonatului i s-a acumulat penalitatea conform p. 11 al acordului suplimentar de 0,5% pe zi pentru 100 zile de întârziere, în sumă de 1 657,12 lei.

Solicită SRL „INCASO” încasarea din contul Ludmillei Poleac a datoriei contractuale în sumă de 3 314,24 lei, a penalității în sumă de 1 657,12 lei, a taxei

de stat în sumă de 270 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 13 octombrie 2016, s-a admis parțial acțiunea formulată de SRL „INCASO”. S-a încasat de la Poleac Liudmila în beneficiul SRL „INCASO” datoria rezultată din contractul de prestare a serviciilor de telefonie mobilă încheiat cu SA „Moldcell” în mărime de 3 314,24 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 860 lei, în total suma de 4 174,24 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11 mai 2017 s-a respins apelul declarat de SRL „INCASO” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Bălți din 13 octombrie 2016.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 23 august 2017 SRL „INCASO” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțială a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a pretențiilor cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât decizia instanței de apel cât și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost recepționată de recurent la 26 iunie 2017 (f.d. 87), recursul înaintat de SRL „INCASO” se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „INCASO” nu

se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „INCASO” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de SRL „INCASO” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță